

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 25.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 48 (1830)

Gorica - četrtek 13. decembra 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Kristus prihaja!

V celovškem verskem tedniku »Nedelja« smo že v novembru brali: »Preložimo božič na začetek decembra in ga preimenujmo v praznik obdarovanja. Konec bi bilo sladkobnega hrupa okrog angelčkov, zvončkov in zvezdic. Tisti pa, ki bi se še zavedali prvotnega pomena tega praznika, bi lahko v miru in brez hlastanja praznovali spomin na Jezusovo rojstvo.«

Božič je velika resnica o nedoumljivi božji ljubezni, sposobna nahraniti tudi najgloblji človeški razum. Je pa tudi resnica o Bogu, ki je postal majhen, šel v hlevček in kot novorojeno dete legel v borne jasli, da bi nahranil naše čustvo. Tistemu, ki ga je pripravljen prav praznovati, bo bogatil glavo in srce.

V družini smo pa brali: »Večkrat slišimo ali beremo, da so naši božiči preveč mehkobni, sladkobni in čustveni. Da se naša srca preveč topijo ob pesnicah o angeljih in pastirskih; da naše oči preveč žarijo ob prižganih lučkah in da z naših miz preveč dišijo praznične dobrote.«

»Tudi če bi bilo to res, bi božič že s tem odigral pomembno vlogo. Človek je čustveno bitje. Vse, kar hrani in plemeniti njegov čustveni svet, je vrednota, ki jo je treba ceniti. Danes je mnogo ljudi, ki imajo le še trohico vere, ta trohica pa pri marsikom živi od božičnih spominov v otroških dneh. Mnogim so ti spomini sploh

najboljši mladinski spomini. Če jih ne bi bilo, bi vera v njih verjetno popolnoma zamrla. Po drugi strani pa je med nami toliko zakonskih ločitev in toliko poročenih, ki jim je otrok samo v breme. Kdo ve, če ne tudi zato, ker niso v nežnih letih doživeli lepote božične noči. Otroci, ki jim ni bilo dano uživati skrivnosti Jezusovih jaslic, so prikrajšani za veliko in lepo doživetje, ki ga ni mogoče nadomestiti.«

»Božič je praznik z globoko vsebino, ki je sposobna močno posegati v našo vsakdanost. Stiska mladega zakonskega para, ki zaman išče prenočišče, ni prazno čustvo, temveč bridko izkustvo ljudi, ki jih ni treba iti iskat daleč. Trdosrčnost, ki so jo pokazali prebivalci Betlehema, trka na naša zaklenjena vrata in na naše otrdele vesti. Dobrota preprostih pastirjev je spodbuda naši dobroti. Skromnost Jožefa in Marije, ki se zadovoljita s tem, kar je najnujnejše, je pravi oblič naših porabniških mrzlic.«

Jezus Kristus nam prihaja naproti v božični skrivnosti. Ponuja nam roko v skrivnostnih znamenjih milosti — zakramenti, govori nam skozi usta bratov in sestrah.

Ali bomo znali Kristusu stisniti roko in prisluhniti besedi — zahvali in prošnji — bratov in sestrah? L. Š.

Slovenska Cerkev se je spomnila škofa Rožmana

Pred 25 leti, 16. novembra 1959 je umrl v Clevelandu, ZDA škof dr. Gregorij Rožman. Njegovo škofovsko geslo, »Križa teža in plačilo« je bilo preroško zanj in za ves narod. Križev je škof imel ves čas dovolj, a najhujši se je zgrnil nanj, ko se je uprl slovenski komunistični partiji v času tuje zasedbe ter jo »zakrinkal kot volka, ki prihaja med narod v mikavnem oblačilu Osvobodilne gronte.

Tedaj je zavpil v slovenski svet: »Brezbožni komunizem je pri nas z narodnimi gesli mnoge prevaral in se pod krinko OF in narodne osvobodilne vojske skuša polastiti oblasti, da bi do konca dovršil svojo krvavo revolucijo in družbo po brezbožnih načelih uredil. Zaradi tega sem po svoji službi dolžan, da brezbožni komunizem znova in še enkrat na ves glas obsodim in na njegovo strašno nevarnost slovenski narod v svoji škofiji opozorim... Vem, da mi bodo zagovorniki komunizma in še nekateri katoličani očitali, da se s temi besedami vmešavam v politiko. Toda, predrami verniki, boj proti brezbožnemu komunizmu ni politika, ampak verska zadeva, saj se vendar tiče vere v Boga.« Dogodki v Sloveniji so mu po letu 1945 dali še kako prav.

Njegova neuklonljiva premočrnost ga je v dneh od 21. do 30. avgusta 1946 privedla na zatožni klopi partijske pravice. Slovenski komunizem se je hotel maščevati nad njim, ker ga ni podprl pod krinko OF. Prišlo je do ogabnega procesa, na katerem je bil obsojen na 18 let ječe, v odsotnosti seveda. Ko je sam poslušal po radiu sodni proces, je izjavil: »V vsem, v čemer so me krivili, ni bilo ene resnične trditve.« Znano je, da so v tistih dneh preiskovalci odnesli s škofije vse dokumente, ki so pričali v prilog škofa. In so še danes nedostopni, če sploh še obstajajo.

Po tem krivičnem procesu se je nanj zliila golida obrekovalne gnojnice. Obrekovanega so ga postavili v zgodovino in v učbenike, da otroci njegovih vernikov še naprej pijejo iz te zgodovinske mlakuže; mnogi lastni duhovniki so ga obsodili, mnogi se ga začeli sramovati. Komunizem mu je načrtno začel razkristjanjevati škofijo in Slovenijo. Vdano je škof Rožman sprejel vse te križe, ki so mu bili nalozeni. »Moja dolžnost je moliti in trpeti. Jaz sem škof, to je moja dolžnost,« je pogosto ponavljal.

Pa se je sedaj po 25 letih od njegove smrti zgodilo v Sloveniji nekaj, kar je po tolikem času bila prva rehabilitacija njegovega spomina in dela. Na predvečer praznika sv. Stanislava, ki je bil zavetnik »Škofovih zavodov«, tj. škofijske gimnazije v Šentvidu nad Ljubljano, so se 12. novembra letos zbrali nekdanji dijaki te

prve slovenske gimnazije, da bi obudili spomine in utrdili medsebojno prijateljstvo. Somaševanje v šentvidski župnijski cerkvi je vodil ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar, ki je v pridigi med mašo med drugim dejal:

Z veliko hvaležnostjo se spominjamo najprej ustanovitelja Zavoda sv. Stanislava in prve slovenske gimnazije škofa dr. Antona B. Jegliča in njegovega naslednika škofa dr. Gregorija Rožmana. Ta je leta 1930 s prevzemom ljubljanske škofije pre-

vzel tudi skrb za zavod in gimnazijo, ki je ravno takrat v stari Jugoslaviji doživljala hude čase. Večina od nas se škofa Rožmana še osebno spominja, saj je velikokrat prihajal na obisk v zavod. Kot ljubljanski škof je najprej doma in potem med našimi rojaki po svetu opravil veliko delo, za katero mu bodi Bog sam bogat plačnik. 16. novembra letos obhajamo 25-letnico njegove smrti v Clevelandu v ZDA. Pokopan je na ameriških Brezjah v Lemontu.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Ministrski predsednik Craxi je skupaj z zunanjim ministrom Andreottijem obiskal Tunizijo in imel pogovore s tamkajšnjimi voditelji. S tem je nekako zaključil vrsto obiskov po arabskih državah Bližnjega vzhoda, ki so neposredno vpletene v tamkajšnjo krizo. V dokaz dobre volje so Tunizijci spustili na svobodo deset italijanskih ribiških ladij ki so bile zaplenjene, ker so ribarile v tunizijskih ozemskih vodah. Sad pogovorov je bila odobritev italijanskih kreditov za poljedelsko, prehransko in industrijsko področje. Tunizija se bo tudi povezala z italijansko televizijsko mrežo, zlasti še s prvim kanalom.

■ Med bivanjem v Tuniziji sta se Craxi in Andreotti sestala tudi z voditeljem Palestinske osvobodilne organizacije (OLP). Arafatom, ki se je pravkar vrnil iz Iraka. Pogovor je trajal dve uri in pol. Arafat je Craxiju zagotovil, da se je OLP po zadnjem zborovanju v Amanu odločila za politično rešitev spora z Izraelom, Craxi pa je voditelja Palestinec pozval, naj čimprej sestavi jasn skupni jordansko-palestinski program.

■ Italija in Malta sta 13. septembra 1981 podpisali sporazum, s katerim se je Malta slovesno obvezala, da bo nevtralna, Italija pa da bo jamčila za to nevtralnost. V okviru te pogodbe je Rim poslal na otok svoje vojaške misije, ki šteje trenutno 52 mož. Hkrati je prišlo do podpisa sporazuma o gospodarski in finančni pomoči. Italijo se je obvezala dati 30 mil. dol. na leto, polovico tega v obliki pomoči ali nepovratnih kreditov. Ta gospodarski sporazum je potekel 31. decembra lani in do sedaj ni bil obnovljen, ker vztraja Italija na tem, da mora vedeti, za kaj bodo sredstva iz pomoči uporabljena. Sedaj pa je malteški predsednik Dom Mintoff presenčil italijansko vlado s podpisom sporazuma o prijateljstvu in sodelovanju z Libijo, obenem pa je v sredo 5. decembra, ko je malteški parlament ta sporazum ratificiral, Mintoff izjavil, da je nehal veljati sporazum o nevtralnosti, podpisan z Italijo. Libija se je zavezala, da bo jamčila za obrambo otoka, da bo šolala malteško vojsko in dobavljala orožje.

■ V Beogradu se nadaljuje sojenje 28 razumnikom iz Djilasovega kroga. Nekateri od obtoženih so zelo pogumni in spravljajo s svojimi izjavami sodnike v očitno zadrego. Tako je univerzitetni študent, slušatelj filozofije Zoran Matić dejal, da ga je policija med zasliševanjem ponovno tolkla s palico po nogah. Zanimivo je, da predsednik sodnega zbora ni dovolil, da bi šla ta izjava v zapisnik. Ko je prof. Mimić, eden od 28 obtoženih dejal, da je že enkrat izgubil službo in da je ne bi rad še enkrat izgubil službo in da je v Jugoslaviji zaradi političnih razlogov nihče ne izgubi službe. Ob tej izjavi se je vsa dvorana gromko zasmejala.

■ Evropski parlament je soglasno odzvel parlamentarno nedotakljivost radikalnemu poslancu Enzu Tortori, nekdanjemu televizijskemu napovedovalcu. S tem, da je bil letos v juniju izvoljen v evropski parlament v Strasburgu, se je rešil preiskovalnega zapora. Italijansko sodstvo bo sedaj moglo nadaljevati s preiskavo, a pod enim pogojem, ki ga je določil evropski parlament: Tortore ne smejo ponovno aretirati, dokler sodba ne bo pravomočna.

■ V Stockholmu in Oslu so v ponedeljek 10. decembra podelili letošnje Nobelove nagrade. V švedski prestolnici je vse nagrade razen one za mir podelil kralj Karel Gustav, v norveškem glavnem mestu Oslu pa norveški kralj Olof V. mirovno nagrado. Tu je prišlo do preplaha, ker je nekdo telefoniral, da je v poslopju bomba, kar je svečanost zavleklo za nekaj ur. Po nagrade so vsi njihovi dobitniki prišli osebno razen slabotnega češkega pesnika Jaroslava Seiferta, ki ga je zastopala hči Jana, kustos nekega muzeja v Pragi.

Pohvaljen zaradi rodomora

V knjigi »Vlast« (Oblast), ki jo je napisal znani jugoslovanski disident Milovan Djilas, izdala pa »Naša reč« leta 1983 v Londonu, pove Djilas o Titu stvar, ki meče veliko senco na njegovo osebo in ga razkrinka kot pobudnika rodomora, izvršenega nad desetstisoči Slovencev in Hrvatov po koncu zadnje svetovne vojne. Na strani 80 omenjene knjige stoji zapisano:

»Titu se je v govoru v Ljubljani 27. maja 1945 zareklo, da so bile »ujete kontra-revolucionarne skupine pobite. Kvislinge — se je izrazil — je dosegla roka pravice«. Ko sem se vozil leta 1946 z Bleda v Ljubljano, mi je neki diplomat iz poljske delegacije dejal: »Stalin z nami Poljaki ni zadovoljen, češ da smo z nasprotniki premehki. Pač pa občuduje Tita. Ta je pravi junak (moldajec). On ni imel problema s sovražniki — vse je potokel!«

Severnoameriški škofje obsojajo brezdušni kapitalizem

V javnost je prišel osnutek pastirskega pisma, ki ga pripravljajo severnoameriški škofje za prihodnje leto in kjer bo govora o kapitalizmu kot sistemu, ki pre malo upošteva revne, lačne in brezdomce.

Pastirsko pismo o katoliškem pojmovanju družbe in ameriškem gospodarstvu so škofje pripravljali štiri leta. V njem pravijo, da sicer niso gospodarski strokovnjaki; na kapitalizem gledajo predvsem s stališča, »kaj stori za ljudstvo in kaj mu prinaša«. Gledan s tega vidika prinaša kapitalizem sledeče neugodne sadove: delo je podrejeno kapitalu, vodi k sebičnosti in potrošniški miselnosti. Škofje se zavzemajo za udeležbo delavcev pri lastništvu in upravljanju podjetij, obsojajo naraščajoče vojaške izdatke v škodo socialnih in povečane prodaje orožja državam Tretjega sveta. Obsojajo ravnodušnost oblasti do brezposelnih in zahtevajo od države, da jo omeji na tri do štiri odstotke. Zanje je pri presoji kapitalizma odločilno, kaj stori za reveže. Ni tudi prav, da se nasprotuje uvozu iz drugih držav, »saj morajo tudi delavci v tujini od nečesa živeti«.

Škofje so počakali z objavo osnutka tega pastirskega pisma do volitev, ker niso hoteli vzbuditi vtisa, da je Cerkev proti republikanskemu kandidatu, tj. proti Reaganu, ki so ga pohvalili v drugih rečeh kot npr. glede njegovega odklonilnega stališča do splava. Glasnik Bele hiše Larry Speakes pa je medtem že izjavil, da vlada deli s škofi skrb za reveže in da je z dvigom gospodarstva tudi revežem pripomogla do boljšega življenja.

Nadležna vprašanja

V »Novi reviji«, ki izhaja v Ljubljani, je bilo objavljeno pismo, ki ga je podpisalo 148 Slovencev iz najrazličnejših poklicev. Pismo je bilo naslovljeno na predsedstvo SFR Jugoslavije, na centralni komite Zveza komunistov Jugoslavije, SZDL, javnemu tožilstvu in tajništvu za notranje zadeve. V njem podpisniki protestirajo proti ravnanju policije v Zagrebu, ki je zaprla večje število Djilasovih pristašev in v Sarajevu, kjer je bil zaprt in kasneje obsojen prof. Sešelj na osem let zapor (sedaj mu je bila kazen znižana na štiri - op. ur.).

Da bi se podpisniki izognili vsaki možni manipulaciji z neresničnimi vestmi, pozivajo pristojne organe, da javno potrdijo ali zanikajo resničnost naslednjih vestí in javno odgovorijo na naslednja vprašanja:

1. Ali so bile 28 aretiranim v Beogradu izstavljene ustrezne odločbe o odvzemu svobode in če niso bile, katere so zakonske določbe, ki so tako ravnanje dopustile.

2. Ali so bili nekateri od 28 aretiranih od uradnih oseb (beri policije - op. ur.) res telesno zlostavljeni ali celo poškodovani, da bi od njih izsilili neke izjave v prilog obtožbe.

3. Zakaj advokatu in svojem v skrivnostnih okoliščinah umrlega Radomira Radovića (pripadal je Djilasovemu krogu - op. ur.) ni bilo dovoljeno videti trupla pokojnega v Inštitutu za sodno medicino in zakaj vse doslej o tej vznemirljivi smrti še ni bilo dano nobeno javno pojasnilo. Molk lahko vzbuja samo sume.

4. Ali je res, da je v Sarajevu dr. Vojislav Sešelj v kazenskem postopku in priporu tudi (ali samo) zaradi teksta, ki ga ni nikomur pokazal ali dal v objavo.

5. Ali je res, da je dr. Sešelj proti temu ravnanju protestiral z glavnostno stavko že od 21. maja. In če je res, kakšno je sedaj njegovo zdravstveno stanje.

6. Ali je res, da je v Beogradu še pet ljudi v kazenskem postopku in v priporu samo zato, ker so sodelovali pri organiziranju diskusijskih sestankov po zasebnih stanovanjih in se s tem poslužili ustavno zagotovljene svobode govora in zbiranja.

7. Ali je res, da trije od petih ljudi že od 23. maja protestirajo zoper to z glavnostnim štrajkom?

8. Če se ta glavnostni štrajki res dogajajo, zakaj naša javnost o njih ni bila obveščena, medtem ko smo npr. takoj zvedeli o glavnostnih stankah irskih teroristov v angleških zaporih in to zelo podrobno.

9. Zakaj naša javnost o večini teh dejstev, če so se resnično zgodila, ni bila obveščena ali le skrajno pomanjkljivo, kar ima za posledico, da pridejo do veljave govorice in informacije, ki se širijo po drugih poteh in omogočajo nasprotniku, da lahko ribari v kalnem.

Če so torej omenjene vesti resnične, ne gre več samo za vprašanje spoštovanja ustavnih pravic naših občanov, kot je pravica do obveščanja, temveč za mnogo važnejše ustavne svobode kot so neokrnjenost svoboda, človekovo dostojanstvo pri kazenskem postopku, prepoved izsiljevanja izjav, pravica do obrambe, svoboda govora, zborovanja in drugega javnega zbiranja, svoboda misli in opredelitve.

V resnično demokratičnih državah bi tako pismo ne bilo nič posebnega, saj bi bilo le izraz uporabe ustavnih pravic, v Jugoslaviji pa pomeni zvrhano mero poguma, saj te slovenske kulturnike in znanstvenike tako dejanje lahko mnogo stane. Ustava in zakon sta v Jugoslaviji dostikrat le na papirju. O tem odloča edinole partija, ta pa se ju poslužuje vedno le v svojo korist in ohranjanje že sklerotične oblasti.

Srečanje med Krščansko demokracijo in Slovensko skupnostjo

V ponedeljek 10. decembra so se na Plešivem sestala predstavništva deželne vlade in deželne Krščanske demokracije z deželno Slovensko skupnostjo. Za DC so bili prisotni deželni predsednik Adriano Biasutti ter bivši predsednik Antonio Comelli, nadalje deželni tajnik Bruno Longo, parlamentarci senatorja Toros, bivši minister, in Beorchia ter poslanca Santuz in Rebulli. Prisotni so bili še deželni odbor Brančati, goriški župan Scarno, župan iz Čedadada Pascolini, goriški pokrajinski tajnik Tomat ter bivši deželni odbornik Tripani. Za Slovensko skupnost je na srečanju sodelovalo deželno tajništvo z nekaterimi izvoljenimi krajevnimi predstavniki.

Na srečanju, ki je bilo zelo pomembno in pozitivno, je tekla beseda predvsem o zaščitnem zakonu. Obe strani sta mnenja, da je treba zakonodajno pot v senatu pospešiti, obenem pa bosta še iskali nekatere skupne poti pri obravnavanju svojih

zakonskih osnutkov. Nadalje so predstavniki SSK in DC pretresli vprašanje slovenskih šol v Gorici s posebnim ozirom na šolske gradnje. Končno so se zaustavili ob raznih problemih v medsebojnem sodelovanju v deželni večini.

»Katoliški glas« v prihodnjem letu

Letna naročnina za Italijo se poviša na 26.000 lir; cena za posamezno številko se poveča od 500 na 600 lir; letna naročnina za inozemstvo ostane 40.000 lir ali 30 USA dolarjev; cena tako za trgovske oglase kot za osmrtnice je odslej za vsak milimeter višine v širini enega stolpca 350 lir.

Za nadaljnji obstoj lista pa te cene daleč niso zadostne. List bo obstal le s prostovoljnimi darovi v njegov sklad. Lepo prosimo vse, ki ob raznih priložnostih prispevajo v dobre namene, naj pri tem ne pozabijo tudi »Katoliškega glasa«.

Revija pevskih zborov v Trstu

Goriška Cecilijanka in tržaška revija pevskih zborov, ki si leto za leto druga drugo sledita ob koncu novembra, imata skupen namen, da združujeta prvenstveno cerkvene zборе, ne da bi pri tem izključevali tudi čisto laične zборе. V primeri z goriško Cecilijanko pa je bila letošnja tržaška revija 2. decembra v organizacijskem pogledu šibkejša od goriške posestrime. Tam so namreč pritegnili k nastopu tudi zbere iz sosednjih pokrajin in celo iz Jugoslavije in Avstrije, v Trstu so pa sodelovali le zbori tržaške pokrajine. Od dvanajstih nastopajočih sta bila dva moška zbor, pet ženskih in pet mešanih. Od ženskih zborov so bili kar trije na novo sestavljeni oz. so prvič nastopili na tej reviji. Razumljivo, da niso mogli imeti pomembnejše interpretacijske ravni.

To pot so organizatorji hoteli počastiti spomin nedavno preminulega skladatelja in pedagoga Stanka Maliča in zato vključili v spored sedem njegovih skladb. O njegovem delovanju je v uvodnem nagovoru posebej spregovoril predsednik Zveze cerkvenih pevskih zborov dr. Zorko Harej. Krepko je bil v sporedih zastopan tudi do sedaj pri nas nepoznani skladatelj Leskovar. Čeprav so bili v ostalem prisotni različni slovenski skladatelji, je bil letošnji program manj zanimiv, deloma zaradi slabega izbora, deloma pa zaradi hladne izvedbe.

Prvič so na tej reviji nastopili ženski zbori iz Repentabra, iz Boljunca, sekstet z učiteljskega ter mešani (pod novim vodstvom) iz Skednja. Ta zbor ima obupno majhno število moških (6 moških in 15 pevk), vendar je pevovodkinja Marija Družina kar zadovoljivo uravnovesila to nesorazmerje in s tem pokazala, da ima obetajoče sposobnosti za nadaljnji razvoj. Svoje že priznane odlike sta ponovno po-

trdila dekliški zbor iz Mačkolj in oni iz Devina. Moški zbor Fantje izpod Grnade je to pot naredil bolj medel vtis, deloma tudi zaradi nevhvaležnega sporeda. Opazna pa je bila zvočna razlika med izdatnimi basi in šibkimi tenorji. Drugi moški zbor iz cerkve Novega sv. Antona pa je v primerjavi pokazal lepo uravnovešenost med nizkimi in visokimi glasovi ter seveda vno- vič potrdil svoj goriški uspeh. Od preostalih štirih mešanih zborov sta bila najbolj prepričljiva »M. Kogoj« od Sv. Ivana in »Sv. Jernej« z Opčin.

Tako pri goriški Cecilijanki kakor v nedeljo 2. decembra v Trstu niso bili programi najbolj posrečeni. Ne nazadnje je krivda tudi v tem, da naši pevovodje zlepa ne gredo na druge koncerte. S poslušanjem dobre zborovske glasbe (a tudi instrumentalne) bi si pevovodje nedvomno izostrili estetski čut in bi tako znali bolj zanesljivo izbirati svoj repertoar. Tudi skupni posveti bi lahko bili koristni.

Posebno omembo zasluži imenitni napovedovalec Aleksij Pregare, ki je vsak zbor predstavil s kratkimi, a jedrnatimi besedami. Na koncu se obrobna opazka. Pred leti so se na tržaški reviji nekateri zbori spontano združili in s skupnim nastopom kar slavno zaključili to pevsko manifestacijo. In tak zaključek je tudi poslušalstvo sprejelo z največjim navdušenjem! Zakaj bi ne mogli poslušalstvu nuditi tega zadovoljenja? Se posebno, ker nič ne stane in je gotovo več zborov, ki že znajo kako skupno pesem in bi ne bilo treba nobenih posebnih vaj. Taka združenja naj bi bila prostovoljna, pri diriganju pa naj bi se vrstili pevovodje zedinjenih zborov. Ta predlog bi stavil tudi goriški Cecilijanki.

Ubaldo Vrabc

Izšle so knjige Goriške Mohorjeve družbe za leto 1985

1. **Koledar** - dokumentacije in pričevanja o življenju in delovanju v zamejstvu
2. **Blagovestnika Slovanov** - (Zora Piščanc) - zgodovinski roman o sv. Cirilu in Metodu
3. **Melodija** - (Saša Martelanc) - zbirka črtic
4. **Primorski Slovenski Biografski Leksikon** - II. knjiga - 3. snopič

Uspel teden sklada „Mitja Čuk“

V nedeljo 2. decembra se je zaključil s prireditvijo v Finžgarjevem domu na Opčinah Teden sklada »Mitja Čuk«. Sklad, kateri je namenjen pomoči slovenskim otrokom, ki so v svojem razvoju kakorkoli ovirani, si je zamislil konec novembra teden prireditev, s katerimi naj bi osvestil ljudi za probleme otrok in populariziral samo delovanje sklada.

Okvirna prireditev omenjenega tedna je bila razstava v Prosvetnem domu na Opčinah, ki so jo priredili pedagogi Vzgojnega zavoda Elvira Vatovec iz Strunjana. Razstavo si je ogledalo lepo število ljudi in tudi nekatere šole.

Sledila sta dva predstavitvena večera v Peterlinovi in Gregorčičovi dvorani. Na prvem večeru so pri srečanju sodelovali vsi skladi s Tržaškega, ki jih je kar sedem, da bi osvežili javnosti spomin na svoje delovanje.

Drugi večer je bil namenjen predstavitvi samega sklada »Mitja Čuk«. Po predstavitvi se je razvil pogovor, ki je bil zelo zanimiv, vendar je potekal med ljudmi, ki se že poklicno ukvarjajo s težavami otrok, manjkalo pa je pravega občinstva, ki bi na večeru lahko zvedelo nekaj novega.

Ostale prireditve so bile zabavne značaja. V sredo so nize prireditev začeli otroci iz Trebč s prizorom »V starih cajti«, večer pa so sooblikovali mladi pevci zborov »Veselo pomlad« z Opčin. Občinstvo v nabito polni dvorani jih je nagradilo s ploskanjem, ki si ga zaslužijo.

Po dveh dneh filmov: risank in celovečernega slovenskega filma »Idealist« se je teden nadaljeval z lepim koncertom pianistov Tamare Ražem, Aljoše Starca in Vilme Padovan, v drugem delu pa z vrsto umetniško podanih pesmi Tržaškega okteta. Kdor se je koncerta udeležil, je odhajal domov prepoln lepih vtisov.

Zaključna prireditev je bila v nedeljo, ko so nastopili folklorna skupina KD Tabor, skupina za izrazni ples iz Sežane, lutkovna skupina KD »V. Vodnik«, otroci IV. razr. osn. šole »F. Bevk« in Circolo isontino amatori ballo standard iz Tržiča. Tudi tokrat je bila dvorana polna, kot vselej, ko prireditve pripravijo otroci.

Ob koncu tedna je organizatorje sklada

zasula množica voščilnic, ki so jih v pomoč skladu pripravili otroci osnovnih in srednjih šol tržaške pokrajine. Voščilnice so na voljo javnosti v Trstu in Gorici ter na Opčinah, razdeljujejo pa jih tudi skavti po vaseh.

Organizatorji Tedna sklada »Mitja Čuk« in pobude »Voščilnica za sklad« se najtopleje zahvaljujejo vsem, ki so kakorkoli pripomogli k uspešnosti obeh pobud.

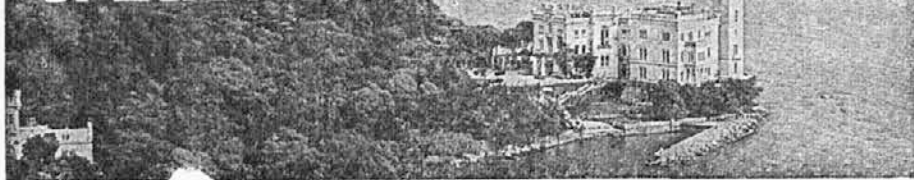
Posvetovanje o bogoslužju

Zadnje dni oktobra je bilo v Rimu srečanje najvidnejših liturgičnih strokovnjakov vsega sveta. Iz 40 poročil iz različnih delov sveta ter iz več ko 20 govorov liturgičnih strokovnjakov in ožjih papeževih sodelavcev ter iz dveh nagovorov papeža Janeza Pavla II. se da razbrati, da je bilo veliko doseženega, toda do uresničitve koncilskih smernic je še dolga pot.

Ko je bila liturgija povsod latinska, so si duhovniki mogli za sodelavce vzgojiti komaj ministrante, pri slovenskih mašah pa še pevce. Na koncilu so škofje zelo odločno povedali, da bogoslužje ni samo stvar duhovnikov-klerikov, ampak da imajo vsi krščeni božji otroci pravico in dolžnost, da pri svetih obredih sodelujejo na polni in zavestni način, vsak v skladu s službo, ki jo v cerkvi opravlja, vendar tako, da opravlja vse tisto, in samo tisto, kar mu gre po naravi stvari.

Zaradi te temeljne ugotovitve je bilo treba pustiti prostor domačemu jeziku, vse kristjane pa vzgojiti, da bodo znali in hoteli svojo pravico tudi izvrševati. Pevci so morda že doslej najbolj razumeli, da so del bogoslužnega opravila, pritegnili smo tudi bralce, marsikje so laiki tudi izredni delilci obhajila. Pregled po svetu je pokazal, da je vse to uresničeno v zelo različni meri in da bo treba še veliko truda in vzgoje, preden se bodo vsi laiki zavedeli svojih pravic, oziroma da jim bodo duhovniki prepustili, kar so si v stoletjih pod silo razmer nekako prisvojili.

tržaške novice

Umrla je šolska sestra Estera Saksida

V četrtek 6. decembra okoli polnoči se je preselila v večnost naša dražja sestra Marija Estera, ki je zadnjih osem mesecev doživljala v sanatoriju na Opčinah.

Sestra, ki je dobila pri krstu ime Rafaela, se je rodila v Založah pri Dornberku na velikonočno jutro ob zvoku možnarjev, ki so oznanjali veselo Alelujo. Doraščala je v verni družini enajstih otrok, šesta med njimi, veselega značaja. Dve sta ji sledili v službi Bogu in bližnjemu.

Kot 18 letno dekle je vstopila v Marijino družbo ob sklepu misijona. Pokojni g. L. Cigoj, msgr. M. Brumat in g. J. Godnič so v nemali mladino za Marijino česčenje in ko je v Dornberku zaplapolala Marijina zastava, se je kar 120 deklet odločilo za družbo in to je vplivalo na vso Vipavsko dolino.

S. Estera se je v Gorici usposobila za šivanje, ročna dela in gospodinjstvo. Tu se je seznanila s šolskimi sestrami in 20 letna je v Tomaju vstopila v samostan ter prejela redovno obleko.

Delovala je v Zabnicah, Trstu, Rimu, Kairu, Jeruzalemu. Uvajala je dekleta v gospodinjstvu, jih učila šivanja in ročnih del ter jim obenem vcepila zdravega krščanskega duha predvsem z zgledom in molitvijo. Popolnoma se je posvetila svojemu poslanstvu, čeprav jo je ovirala pogosto bolezen, njena stalna spremljevalka. Odtod njeno razumevanje in velika ljubezen do bolnih in trpečih. V Trstu je kot bolničarka obiskovala potrebne družine in se v bolnikih srečevala z različnimi narodnostmi in verami. S svojo požrtvovalno ljubeznijo je ekumensko delovala med njimi, kar je pričala številna udeležba pri njenem pogrebu.

Svoje poslanstvo je dokončala v sanatoriju na Opčinah, kjer je voljno prenašala hudo trpljenje, ki se je čedalje bolj stopnjevalo. Ni tožila in si ga ni želela niti skrajšati niti olajšati, prosila je le Boga, naj ji pomaga vdano trpeti v ljubezni. Medtem ko so jo sestre spremljale z molitvijo, je s. Estera zaključila svojo življenjsko daritev.

Nova diakona

Na praznik Brezmadežne je g. škof, na sedmo obletnico svojega prihoda v Trst, posvetil dva diakona: prof. G. Marcovigi (letnik 1922) in M. Tempo.

Ob rešitvi vprašanja katinarske šole

Vprašanje prostorov v slovenski osnovni šoli »F. Milčinski« na Katinari se je končno rešilo vsaj za letošnje šolsko leto. Kot znano, se je zadeva vlekla od začetka šolskega leta in vanjo so se začele vmešavati vse mogoče sile, tako da starši niso vedeli več kaj ukreniti.

SSK je poleg spremljanja zadeve po občinskem odborniku prof. Lokarju zahtevala sklicanje Enotnega šolskega odbora, od prefekta Marrosuja pa je z brzojavko zahtevala, da nemudoma poseže v skladu s svojimi pristojnostmi.

V petek 7. decembra je prefekt poklical predstavnike vseh zainteresiranih skupin in sporočil, da se je zadeva uredila. Tržaška občina bo še istega dne izročila učilnico v poslopju bivšega komisariata za potrebe italijanske šole.

Slovenska skupnost izraža zadovoljstvo, da je končno prišlo do zahtevanega posega oziroma posredovanja prefekta in nato pričakovane rešitve problema. Primer Katinare služi kot izkušnja, kako je pomembno pravilno nastavitvi vprašanja in se poslužiti vseh pravnih in upravnih sredstev za pravično rešitev.

Ta primer tudi dokazuje, da se z dobro voljo lahko rešijo tudi navidez težki in delikatni problemi. Zato — poudarja SSK — morajo biti nadaljnji naporji usmerjeni v to, da se z enako dobro voljo rešijo še drugi odprti problemi, med temi dvojezični javni napis, glede katerih je SSK zaprosila za sprejem pri samem notranjem ministrstvu.

Dolina

Iz delovanja Mladinskega krožka. V zadnjih mesecih je bilo pri nas več prireditev, ki so bile le deloma zabeležene v časopisih in drugih sredstvih javnega obveščanja. Zato se nam zdi potrebno dopolniti kronike še z nekaterimi pobudami, ki jih je izvedel Mladinski krožek.

Začnimo kar s tradicionalnim martinovanjem 11. novembra, ki je potekalo v prostorih MK in so se ga udeležili številni

vaščani in drugi prijatelji. Za prijetno razpoloženje so odlično skrbeli mladi člani glasbenega ansambla »Zvezde« z Opčin. Organizatorji so mnenja, da je treba to lepo navado obdržati in jo v prihodnje še bolj popestriti.

Dne 6. decembra je krožek priredil veselo miklavževanje, na katerem so bili vsi prisotni, otroci in odrasli, obdarovani.

Glede ostalih dogodkov bi poleg škofovega pastirskega obiska omenili medžupnijsko srečanje iz Brega z novomašnikom iz Izole in novo sestro redovnico, ki je bilo na praznik Brezmadežne 8. decembra. Med mašo je govornik sam novomašnik o pomenu odločitve za duhovniški poklic. Pri maši je pel dekliški zbor »Slovenski šopek« iz Mačkolj. Po službi božji je v prostorih Mladinskega krožka bilo družabno srečanje.

Kot je razvidno, skuša Mladinski krožek po svojih močeh in s primernimi pobudami povezati naše ljudi na takih tradicionalnih in družabnih srečanjih. Z izboljšanjem organizacije bi bilo mogoče izpeljati tudi še druge širše prireditve, ki jih v vasi zadnje čase primanjkuje. - Z. J.

Barkovlje

V nedeljo 16. decembra bo umeščen novi župnik g. Elio Stefanuto. Koncelebrirana sv. maša, ki ji bo predsedoval g. škof, bo ob 17.30. Sledilo bo družabno srečanje v župnijski dvorani. Novemu župniku želimo obilno božjo pomoč in pričakovanih uspehov!

Zahvalno bogoslužje pri Sv. Barbari

Tržaški Slovenci hodimo občudovat razne lepote po svetu, pa jih mnogi še iz svoje najbližje okolice ne poznamo. Radijsko vabilo na proslavo obnovljene cerkvice pri Sv. Barbari je bilo za marsikoga priložnost, da začudeno odkrije ta skrajni košček našega tržaškega ozemlja. Na vrhu vzpetine lepa razgledna točka, ob vznožju tržaški in del koprškega zaliva. V neposredni bližini cerkvice državna meja in osnovna šola. Iz te šole je učitelj K. Lian Ferluga seznanjal svoje učence s celo vrsto obrisov gora, ki jih je mogoče videti ob jasnem vremenu: od Slavnika do Marmolade, Nanosa, Mangarta in celo do Triglava.

Da se je svoj čas slišala tod samo naša govorica, potrjujejo še pristna krajevna imena naselij Korošci, Čuk, Farned itd. Čeprav je danes veliko drugih naseljenec, je vendar jedro ostalo slovensko.

Z obilno denarno podporo miljskega župnika g. Apollonia se je kapucinski pater Bogomir Srebot opogumil in se zagrizel v obnovo skoro razpadajoče cerkvice ter jo v nekaj mesecih izvršil. Zunanja dela in pritlikline niso še povsem zaključena, prikupna cerkvice je pa kar dostojno opremljena za bogoslužje.

To zahvalno bogoslužje je v nedeljo 9. decembra opravil škofov vikar dr. Lojze Škerl ob somaševanju patrov Bruna iz Gorice in upravitelja cerkve p. Bogomira. Prisoten je bil tudi glavni dobrotnik miljski župnik g. Apollonio.

Počastitev godovnice sv. Barbare je bila istočasno tudi zahvala za srečno opravljeno delo kot tudi zahvala vsem, ki so kakorkoli pripomogli ali prispevali pri obnovi.

**PODPIRAJTE
»KATOLIŠKI GLAS«!
DARUJTE
V NJEGOV
TISKOVNI SKLAD!**

Cerkev je bila ta dan še za domačine veliko premajhna, precej jih je moralo ostati zunaj; veliko število avtomobilov je pa kazalo, da se jih je mnogo pripeljalo od drugod. Cerkevne pevke so se izkazale z lepim petjem, med katerim je bilo slišati tudi nekaj novih glasov.

Zaradi pomanjkanja primernega prostora je p. Bogomir odločil, naj se kar v cerkvi izžrebajo že prej razprodane številke loterije. Jasno, da je celotni izkupiček šel za obnovo cerkve. Kot je že povsod običaj, se je tudi to praznovanje zaključilo ob prigrizku potice, odličnega pršuta in nič manj odličnega vina.

Obisk Sv. Barbare in njene cerkvice, pa čeprav bi vseh teh dobrot ne bilo, se vsakakor vedno izplača. Naj nam zavetnica sv. Barbara, tako domačinom kot nam vsem, pomaga k vedno trdnjejši zvestobi do naših verskih in narodnih korenin.

F. V.

Z GORIŠKEGA

Srečanje dveh delegacij

Na mednarodnem mejnem prehodu Stan-drež-Vrtojba sta se v petek 7. decembra sestali delegaciji komisij za zunanje zadeve pri deželni vladi Furlanija-Juljska krajina in pri skupščini SR Slovenije. Delegaciji sta vodila dr. Štoka in dr. Čačinovič. Po ogledu obmejnega prehoda sta delegaciji šli v Novo Gorico, kjer sta obiskali novo vodno elektrarno na Soči pri Solkanu ter cesto na pobočju Sabotina, ki bo dovršena prihodnjo pomlad.

Iz Nove Gorice sta se delegaciji premaknili v Gorico, kjer so jih sprejeli predsednik goriške pokrajine Cumpeta, goriški prefekt Pierangeli in goriški župan Scaran. Ob tej priložnosti je dr. Štoka poudaril, da obeh narodnostnih skupnosti ob meji ne vežejo samo gospodarski interesi, ampak tudi kulturni in športni, kar vse pospešuje dobre sosedstvene odnose.

Obisk SZDL Slovenije

V soboto 15. decembra bo gost deželne Slovenske skupnosti delegacija Republiške konference Socialistične zveze delovnega ljudstva (SZDL) Slovenije, ki jo bo vodil predsednik Franc Setinc. Delegacija SZDL bo tako vrnila obisk, ki ga je pred dobrim letom imela deželna SSK v Ljubljani. Delegacija se bo po uradnih razgovorih v Trstu podala tudi na Goriško, kjer bo obisk zaključila.

SKD »HRAST iz Doberdoba

prireja gostovanje dramske skupine »Franc Zizek« - Grgar

z igro

MIKLOVA ZALA

Režija Berta Ukmar.

Igra bo v nedeljo 16. decembra ob 16. uri v župnijski dvorani v Doberdoba.

Koncert kvinteta Ibert

V okviru letošnje koncertne sezone bo drugi koncert v sredo 19. decembra ob 20.30 v Kulturnem domu v Gorici. Nastopil bo pihalni kvintet Ibert. Ta komorni ansambel sestavljajo glasbeniki predvsem iz naše dežele, ki se posvečajo strokovno tem instrumentom in sodelujejo v raznih orkestrih ter prirejujejo tudi samostojne koncerte. Skupina nosi ime po znanem francoskem skladatelju Jacquesu Ibertu, ki je veliko pisal posebej za ta glasbila. Kvintet sestavljajo G. Marcosi (flavta), P. Pellarin (oboja), L. Urdan (klarinet), F. Di Bernardo (rog) in R. Albanese (fagot). Na sporedu so dela skladateljev Farkasa, Danzija, Hindemitha in Iberta.

IZ KANALSKE DOLINE

Zabnice

Umril je Albin Ehrlich. Ehrlichova družina je znana po celi Kanalski dolini. V Zabnicah so imeli veliko kmetijo, žago in hotel. Koliko višarskih romarjev se je pri njih ustavljalo v letih med prvo in drugo svetovno vojno in takoj po njej! Pozneje so se razmere spremenile; Ehrlichovi so opustili hotel in se posvetili drugim dejavnostim.

Iz njihove družine je izhajal dr. Lambert Ehrlich, velik narodnjak, duhovni vodja akademske mladine v Ljubljani. Na ljubljanski bogoslovni fakulteti je predaval veroslovje. Zelo je bil navdušen tudi za misijone. Kot cerkveni asistent katoliških akademikov kluba »Straža« je mladino vzgajal v zvestobi do naroda in do Cerkve. Komunisti so ga zavrtno ubili v Ljubljani na binokšni ponedeljek 26. maja 1942, ker se ni strinjal s politiko OF.

Iz Ehrlichove družine sta bila tudi misijonska sestra Ela in jezuit p. Janez Ehrlich, ki je umrl kot misijonar v Indiji. Janezov brat in nečak Lamberta Ehrliche je bil nadalje Albin Ehrlich, ki je ostal na domu in vodil Ehrlichovo domačijo v Zabnicah. Tega moža je Bog poklical k sebi pretekli teden po dolgi bolezn. Pogreb je bil v nedeljo 9. decembra.

Rojen je bil leta 1911. Po zadnji vojni je bil 15 let občinski svetovalec na Trbižu in za časa županovanja dr. Lindaverja tudi podžupan. Skupaj z županom Lindaverjem sta prva začela graditi mostove sožitja med Italijo, Avstrijo in Jugoslavijo s srečanji med obmejnimi občinami. Ob grobu sta se ga spomnila tudi dr. Rafko Dolhar in sedanjí trbiški župan. Zabniški cerkveni zbor mu je pod vodstvom dirigenta Hanzija Moschnitza zapel žalostinko Nad zvezdami.

Z Albinom Ehrlichom so Zabnice izgubile veljavnega moža domačina. Njegovi družini in sestri Valeriji v Rimu ter misijonski sestri Eli naše sožalje.

Mala Cecilijanka 1984

Na praznik Brezmadežne je bila dvorana Katoliškega doma premajhna. Prireditev, ki je tudi tokrat privabila res mogočno število poslušalcev, je bila revija otroških in mladinskih pevskih zborov, ki se postavljajo kot tehtno dopolnilo tradicionalni Cecilijanki.

Čeprav so avtorji pesmi za otroke in mladino običajno odrasli, preveva njihove stvaritve klenci duh mladih, ki svoja občutja radi izražajo neposredno, spontano in se zlasti pri otroški melodiji poslužujejo dokaj elementarnega jezika. Ta pa prehaja pri mladinski pesmi v čedalje bolj izdelane različice.

Težko je reči, kaj pomeni otroku melodija, upravičeno pa smemo trditi, da je to eden najbolj dognanih načinov, s katerim moremo nevsiljivo vzpostaviti medčloveški stik. Zato se tudi otroško ali mladinsko petje v določenem pogledu lahko istoveti s komunikacijo. Ker je po ritmu in besedilu prilagojeno njegovi čustveni zrelosti, odkrije v njem otrok oz. mladostnik del sebe; kot odraslemu mu na svoj način predstavlja osebo bogaritev. Zlasti za mlajše pa sočasno pomeni postopno oblikovanje čuta za lepoto, izdelano, morda plemenito, saj uvaja v odkrivanje tistih prostorskih obzorij, ki jih odpira glasbena umetnost.

Letošnji pevski repertoar Male Cecilijanke nam je nudil raznolik niz melodij, ki jih je posredoval trinajst skupin iz domačega zamejstva in gost z onkraj meje.

V glasbeno razpoloženje nas je uvodoma povedla Mladinska pevka skupina iz Koprca. Ob spremljavi na kitaro je z verskimi melodijami, ki jih je podala v sodobnejšem izvajalskem ključu, z barvito ritmično opremo, pričarala svojsko ozračje vedrine. Tudi ostali zbori so to vzdušje skrbno ohranjali in krepili.

Otroški in mladinski zbor iz Števerjana sta ljubko učinkovala že s svojo pisano nošo. Pod vodstvom Anke Cernic sta segla pretežno po skladbah Lenčke Kupperjeve; najmlajši so z značilnimi kretnjami in mimiko prijetno razgibali narodno Narobe svet.

V bližnjih Gabrjah pod vodstvom Antka Klančiča skrbno gojijo otroško melodijo. Dasi je njihov zborček tokrat premogel le osem pevcev (ostali so namreč zboleli), so ti tem bolj junaško prikorakali na oder.

Odmev kraške planote in njenih radoživih malčkov je pričaral otroški zbor iz Doberdoba, ki je pod vodstvom Marte Ferletič in Lucije Lavrenčič (pri klavirju), poleg slovenskih skladb v popestritev predstavil južnočeško Zahajajoče sonce.

Kot posebej razigranost in neugnanaost onih najbolj ranih let se je z dir-

gentko Tatjano Legiša zvrstil otroški zbor iz Štivanca, ki je tudi svoj spored posrečeno zaključil. Oblikovale so ga: Gačnikova Z. nam, Gospod, ostani, priljubljena ljudska Po cesti gre, kot slednja pa Harejeva Mraz.

Obetavno se je odrezal tudi naslednji otroški vokalni ansambel, ki je pod vodstvom Marigracije Radetič zastopal Jamlje.

Elvira Chiabai je tokrat predstavila kar dva zbor, oba številčno dokaj obsežna. Tako Plešivo kot Standrevi premoreta kar solidno število mladih ljubiteljev vokalnega izraza. V repertoarju so prednjačile Harejeve stvaritve, segli pa so tudi v Gačnikovo, Liparjevo in Mavovo ustvarjalsko skrinjico.

Na področje glasbenega sporočanja stopajo malčki iz Rupe-Peči pod vodstvom Marjanke Čevdek, ki se je na sobotnem večeru z melodijo Lastovičke, dober dan oddolžila tudi goriškemu stvaritelju Andreju Bratužu.

Pod vodstvom Alenke Cernic je nadalje nastopil otroški zbor iz Sovodnja, ki je poleg dveh, za Bitenca značilno dognanih skladbic, predložil nadvse posrečeno Marsovske Mire Voglarjeve z ustrežno, sodobno usmerjeno tonsko spremljavo.

Tudi domači otroški zbor »Kekec« uži-va že dolgoleten sloves in je vsaka dodatna predstavitev odveč. Naj povem, da je tudi tokrat, ob dirigentu Franki Žgavec, svojo vlogo spretno izvedel.

Neobičajno glasovno uglašenost in izpijenost je s svojim sobotnim nastopom odkril mladinski zbor Glasbene šole »Mirko Filej« iz Gorice pod vodstvom Anamarije Jug.

S Tržaške nam je še en glasbeni pozdrav namenila slednja skupina, otroški zbor »Zvonček« z Repentabra. Goriškemu občinstvu je poklonil Slobnikovo Mati piše pismo belo, Kernjakovo Rož, Podjuna, Zila in Svarovo Ena ptička priletela.

Občutek veličastja in odkrito ganotje je ob koncu revije pri marsikom izzvala Jeričjeva skladba Kristus nima rok, ki so jo združeno podali vsi nastopajoči zbori.

Celotno prireditev je ljubko povezovala mlada napovedovalka iz Doberdoba Suzi Ferfolja.

Kot zanimivost naj dodam, da je v atriju Katoliškega doma invalid Oskar Sinigoj razstavljal izdelke iz jute.

Ob koncu pa še misli! Če likovno, literarno in morda druge umetnine lahko odkrivamo samostojno, v kottiču svoje sobe, je pri glasbeni zvrsti vloga posrednika bistvena, saj jo le-ta oživi in ji vdahne dokončno podobo. In nastopajoče skupine so to poslanstvo izvedle v kar najbolj vedrem in sproščenem ozračju.

Koledar Goriške Mohorjeve družbe

Koledar Goriške Mohorjeve družbe za leto 1985, ki je pravkar izšel s priloženimi knjigami, je posvečen 60-letnemu jubileju GMD. Za to priložnost je obsežnejši od preteklih let. Opremil ga je Edi Zerjal.

Koledar začenja z običajnim kalendarijem in objavlja grbe nekaterih zgodovinskih slovenskih mest. Prvi del je posvečen verskemu in cerkvenemu dogajanju, zato objavlja poročilo o spominskem svetlobnem romanju Slovencev v Rim in se spominja 1100-letnice smrti sv. Metoda ter uvedbe novega cerkvenega zakonika.

Osnredni del Koledarja vsebuje razne zanimive razprave kot npr. o zavetnikih cerkva in župnij na Primorskem, o glagolici kot kulturni in verski dediščini sv. Cirila in Metoda ter o stoletnici ustanovitve Družbe sv. Cirila in Metoda. Na 60-letno delovanje GMD opozarja poseben zgodovinski zapis. Posebej velja omeniti spis o Bratovski krščanskega nauka, ki je delovala v Trstu in 18. stol. in je uporabljala pri svojem delu slovenski jezik.

Poleg zgodovinskih dokumentacij o Seljani in hišah naših zaslužnih mož najdemo tudi zgodovinske beležke o naših kulturnih društvih in ustanovah. Dva spisa sta posvečena tragičnim dnevom naših ljudi. Govorita o Rižarni in požigu štirih kraških vasi leta 1944.

Koledar predstavlja razgibano dejavnost naših ljudi tako v preteklosti kot v sedanjosti. Ni mogoče vseh člankov predstaviti. Naj omenim potopisna zapisa »V sončna Brda« in »Jaz pa pojdem na Tirolo...«

V Koledarju najdemo tudi pregled delovanja naših društev v pretekli sezoni; dva zapisa o poimenovanju naših šol na Goriškem ter članek o razgibanem delovanju rimskih Slovencev. Koledar dopolnjuje prozni spisi in pesmi primorskih avtorjev. Nad slo slik nudi lepo in zbrano dokumentacijo o delovanju in življenju zamejskih Slovencev.

Koledar še posebej priporočamo mladim ljudem in družinam ter vsem Slovincem, ki so raztreseni po svetu, da spoznajo preteklost in sedanjost naših ljudi na Primorskem.

J. M.

Vsi so soodgovorni

Vsakdo ve: število duhovnikov je močno upadlo. Posledice tega čutijo mnoge župnije. Mi pišemo o duhovniškem poklicu, ker menimo, da je tudi danes dovolj mladih ljudi poklicanih v to službo.

Toda mnogi ne vedo prav, kako bi lahko dosegli cilj v času, v katerem so javno mnenje in javne šole precej nenaklonjene duhovniškemu poklicu. Ljudje sicer ne mislijo ravno, da se samo »neumneži« odločijo za ta poklic. Toda zahteve, ki jih Cerkev postavlja svojim duhovniškim kandidatom, se zdijo mnogim, celo vernim kristjanom veliko previsoke in »nesodobne«.

Kdor danes sledi klicu k duhovništvu, mora biti dejansko več kot človek mase. Njegov cilj je višji kot cilj socialnega delavca ali politika. Njegova služba sega globlje kot delo psihoterapevta ali zdravnika. Čeprav je »upravitelj božjih skrivnosti«, je vendar tudi vedno deležen nemogli prerokov in usode apostolov. Nenehno je v napetosti med idealom in doseženim, med veličino svoje oznanjevalne naloge in ranljivostjo svoje lastne osebe.

Zato mora biti ta poklic zasidran v zakramentu duhovniškega posvečenja. Zato pa ga mora tudi izmoliti in varovati notranje spremstvo božjega ljudstva. Boljše razumevanje tega poklica bo torej koristilo ne le pripravnikom na duhovništvo, ampak tudi božjemu ljudstvu samemu.

Če že stara izkušnja pravi: »Vsak narod ima vlado, ki jo zasluži.« bomo morali z enako upravičenostjo reči: »Vsaka župnija ima duhovnika, ki ga zasluži!«

Tudi vi, dragi bralci in drage bralke, ste pri tem odgovorni.

Kamenčki

Takšno blago odklanjamo!

Tone Partljič velja danes za enega boljših slovenskih dramatikov, ki si včasih privoščijo tudi kritiko sodobne družbe v Sloveniji. Ta sloves je najbrž botroval štandrevski dramski skupini, da je v nedeljo 9. decembra povabila v goste prijateljke s Huma in Brdih, da so nastopili v župnijskem domu s komedijo »Tolmün in kamen« dramatika Toneta Partljiča.

Toda znova se je izkazalo, da sloves ni še garancija za kvalitetno blago. Partljičeva komedija bi se namreč lahko posta-

vila ob stran slabšim izdelkom italijanskega komika Daria Fo-ja. Tega verjetno poznajo tudi naši ljudje, ker so kdaj videli kak njegov kabaret po televiziji. Mislim, da je s tem o Partljičevi komediji (ki je prej kabaret kot komedija) dovolj povedano.

Na koncu nam je bilo žal briške mladine za trud, ki ga je vložila v to delo, in za ne preveč številno publiko v dvorani, ki je do konca vztrajala pri igri.

Takšnega blaga naj ne nosijo prek državne meje.

(r+r)

Prav in neprav na neki prireditvi v Vidmu

V Sportni palači v Vidmu je bilo zadnje nedeljo v novembru na pobudo Goriške skupnosti kulturno srečanje gorskih občin. Srečanja so se udeležile tudi občine iz Kanalske doline od Pontebe do Trbiža. Ukve in Zabnice sta zastopala pevski zbor, ki sta zapela po eno slovensko, italijansko in nemško pesem. Iz Zabnice pa je prišel tudi nemški Kulturverein, ki se je obenem hotel izkazati z narodnimi nošami. Napovedovalec je zatrnil, da gre za pristne narodne noše iz Kanalske doline. Toda po resnici povedano pristne kanalske narodne noše ni. Imamo narodne noše iz Ukve, iz Zabnice pa kanalske narodne noše. Tiste, ki jih je Kulturverein pokazal niso bile niti pristno žabniške, temveč bolj prilagoditve žabniške in zilske narodne noše.

Zakaj bi kazali pavje perje za svoje?

S. P.

Površnost severnoameriških šol

Komisija 31 profesorjev je po naročilu severnoameriške zvezne vlade izvedla anketo, kakšna je stopnja izobrazbe, ki jo prejmejo dijaki na univerzitetnih kolegijih. 75 % študentov uspešno dovrši študij, čeprav ne ve ničesar o evropski zgodovini; 72 % ni ničesar brala o ameriški zgodovini ali literaturi; 86 % nima nobenega pojma o grški in rimski kulturi. Niti polovica ameriških univerz ne zahteva, da bi morali študentje poznati poleg angleščine še en tuj jezik. List »New York Times« je zaključke komisije prinesel na prvi strani in opozoril na propadanje izobrazbe.

OD TEDNA DO TEDNA

■ P. Fernando Cardenal, eden od štirih nikaragovskih duhovnikov, ki sodelujejo kot ministri v levičarski sandinistični vladi, je 4. decembra izstopil iz jezuitskega reda. Odslej je še duhovnik in kot tak podrejen svojemu krajevnemu škofu. »Ta izstop iz Družbe Jezusove« je dejal komentator vatikanskega radia, »je zanj in ostale jezuite velika bolečina.«

■ Šest dni so štirje palestinski teroristi zadrževali na letališču v Teheranu kuvajtsko potniško letalo, v katerem je bilo 166 oseb. Te so počasi spuščali. Nazadnje je ostalo na letalu še sedem talcev. Tedaj je poseben izurjen oddelek protiterorističnih čet preobleden v letališke delavce vdrl v letalo in onesposobil značne pirate. Žal pa se je vsa zadeva za dva severnoameriška državljana tragično končala, saj so ju teroristi zločinsko umorili. Mučili pa so tudi nekatere druge potnike, zlasti tiste iz ZDA in Kuvajta. Ni pa zločincem uspelo doseči od kuvajtske vlade izpustitev 17 palestinskih borcev, ki so bili obsojeni na težke zaporne kazni zaradi nasilnih dejanj, katera so izvršili v lanskem decembru.

■ V Indiji v kraju Bhopal je prišlo do množične zastrupitve s plinom, ki je do sedaj terjala blizu 3000 smrtnih žrtev. Do katastrofe je prišlo, ker so se pokvarili ventili podzemskih hranilnikov, v katerih je bil zelo strupen plin metilizonat. Tega uporabljajo za razne uničevalce mrčesa. Tovarna v Indiji je podružnica ameriške tovarne pesticidov Union Carbide s sedežem v Charlestownu (Zah. Virginija). Tovarna v Bhopalu pa bo delala naprej, ker so Indiji njeni izdelki potrebni.

■ Tamilski gverilci na otoku Sri Lanka (bivši Cejlon) se zadnje tedne ostro spopadajo z večinskim prebivalstvom Singalezov ter so uprizorili že več pokolov. Na otoku je Singalezov 73 %, Tamilov, ki imajo svoje zaledje v južni Indiji, pa 21 %. Zanimivo je, da je tamilske borbe oborožila Libija, izurili pa Palestinci, medtem ko protigerilce vodijo izraelski izvedenci. Na otoku, ki je velik za tri Slovenije in ga od Indije loči 35 km širok morski preliv, živi 15 milijonov ljudi.

Bralci pišejo

Poulično demagoštvo in resnični slovenski interesi

Berem v uvodniku Katoliškega glasa z dne 22. nov. t.l. pod naslovom »Za pametnejšo politiko« med drugim tudi sledeče: »Politične odločitve se sprejemajo v izvoljenih telesih in ne na ulicah in trgih... Na ulicah in trgih se ustvarja demagoštvo in ne politika.«

Zdi se pa, da bo to, vsaj za nekatere Slovence v Italiji, še dolgo le pobožna želja. V demagoštvu gremo Slovenci še mnogo dalje!

V petek 7. decembra je prišla moja hčerka predčasno iz šole. »Kako to?« »Stavkali smo!« »In zakaj?« »Zaradi katinarske šole!«

Ne glede na to, da je bila, po mojem mnenju, vsa zadeva okrog katinarske šole izredno napihnjena in instrumentalizirana, se vprašam: je bilo res potrebno, da se je poleg drugega tudi mobiliziralo slovenske dijakke in jih poslalo v povorki skozi mesto do Trga Unità in to kljub temu, da so vsi vedeli, da je zadeva tik pred pozitivno rešitvijo. Kdo so bili študentje, ki so praktično stražili vhod v šolo in nato »spremljali« dijakke skozi mesto in »budno pazili«, da nihče ne bi ušel? Ali je res, da sedaj dijaki sami ukazejo in odločajo, kdaj in zakaj bodo stavkali?

Ko sem jaz obiskovala višjo srednjo šolo, so po nekem dramatičnem mednarodnem dogodku slovenski dijaki nekaterih višjih srednjih šol razglasili v znak protesta stavko in so iz enega konca mesta prišli v drug konec, pred našo šolo. Kot blisk se je pojavila v razredih ravnateljstva okrožnica: »Kdor bo zapustil šolsko poslopje, bo izključen!«

Če je že res, da danes ravnatelji nič več ne ukazujejo, ali bi se ne lahko na šolah dopustilo vsaj toliko demokracije, da bi dijaki nemoteno prišli v svoje razrede in bi potem vsak sam, po svoji vesti in pameti svobodno odločil, ali bo stavkal ali ne. Tisti, ki so poslali mladino na cesto, bi se morali zavedati, da bi to lahko bilo nevarno, da bi utegnili priti tudi do izgredov. Dobro vedo tudi, da podobne akcije prav gotovo ne pripomorejo k mirnemu sožitju med Italijani in Slovenci. Velika večina meščanov naših otrok prav gotovo ni gledala s simpatijo, ne njih, ki so ovirali in zaustavljali promet in ne njihovih transparentov, ki so »zahtevali pravice.«

Marsikdo od Italijanov, ki pobliže ne pozna naših problemov, si je lahko mislil: Kakšne pravice? Katere? Kdo jih zahteva? Ali slovenski zdravniki, ki so v bolnišnicah ravno tako zaželeni in potrebni kot italijanski? Ali slovenski arhitekti in inženirji v svobodnih poklicih ali nastavljeni v javnih upravah, ki jih italijanski Trst zaradi njihove sposobnosti ceni? Mogoče odvetniki, ki ravno tako kot njihovi italijanski kolegi dobivajo in izgublajo pravde? Ali ugledni slovenski trgovci in podjetniki, ki imajo tako italijanske kot slovenske klijente?

Slovenski dijaki prav gotovo ne vedo, da bi bile podobne akcije mnogo bolj upravičene pred 15-20 leti, ko je bilo v Trstu res težko biti Slovenec! Danes pa lahko hodimo po svojem mestu z glasno slovensko besedo na ustih! Otrsteti pa se moramo splošne in lažne podzvesti, da so nam naklonjeni samo italijanski »tovariši«, vsi ostali pa so enostavno »Italijani!«

Res je tu skrajna desnica, toda izolirana kot je povsod v Italiji, res je tu »Lisias«, ki pa je mogoče bolj sovražno razpoložena proti Italiji sami kot pa proti nam. Seveda imajo svoje ekstremiste, toda — bodimo si odkriti — ali jih mi nimamo? Za ene in druge bi bila potrebna možna dobra volja, da bi se preteklost pozabila. Prav gotovo pa se dobra volja ne pokaže s povorkami in shodi, katere nam spet obljublja Enotna delegacija. Tega naj se zavedajo slovenski dijaki, skavti, taborniki in delavska mladina. In tisti, ki nosijo ob poitalijančenih priimkih zvaneča slovenska imena, naj se zavedajo, da njihovim očetom, ki na protestnih shodih navdušeno ploskajo zanosnim govornikom, globalna zaščita ne bo avtomatično vrnila slovenskega priimka, njim samim pa ne bo zagotovila, da bodo ostali Slovenci, če tega sami ne bodo hoteli!

Slovenska mati

■ Poslanska zbornica je pretekli teden odobrila vzajemno priznanje univerzitetnih diplom med Italijo in Jugoslavijo. Sporazum sta podpisala 18. februarja lani zunanja ministra Colombo in Mojsov. Senat je isto besedilo odobril 30. julija letos. Ratifikacijski zakon mora biti po podpisu predsednika republike objavljen še v Uradnem listu. S tem bo postal polno-močen.

Vabilo v Julijce

Dr. Rafka Dolharja poznajo zlasti Tržačani kot zdravnika in kot politika v vrstah SSK, vsi drugi pa ga poznamo zaradi njegovih čudovitih knjig o naših Alpah in Krasu. Njegove knjige se vrstijo druga za drugo in v vseh odkriva lepote naše zemlje. Doslej je izdal že naslednje knjige: Pot v planine (1965), Človek in cesta (1971), Pot iz planin (1974), Moji kraški sprehodi (1980), Prgišče Krasa (skupaj z Albertom Miklavcem - 1983).

Njegova knjižna bera je torej bogata. Temu bogastvu je sedaj dodal novo knjigo »Vabilo v Julijce«. Gre za zbornik planinskih spisov iz prejšnjih knjig, ki jih je avtor izpopolnil in okrasil z umetniškimi originalnimi fotografijami, saj sam pravi, da ga je njegov oče navdušil ne samo za gore in planine, temveč tudi za fotografiranje. Ko sta šla v gore, sta poleg nahrbtnika vzela vedno tudi fotografski aparat. Tako ostanejo vtisi s planin ne samo v duši, temveč vtisnjeni tudi na fotografiji.

Knjigo je izdalo in založilo Slovensko planinsko društvo v Trstu ob svoji 80-letnici, tiskala pa tiskarna Graphart istotam. Planinsko društvo si za svoj jubilej res ni moglo zamisliti trajnejšega obeležja kot je pričujoča Dolharjeva knjiga. Tako po vsebini kot po opremi dela čast vsem.

Knjiga je bila predstavljena v Gorici v prostorih Katoliške knjigarne v torek 20. novembra. Bilo je prvič, da se je slična pobuda vršila v prostorih te knjigarne. Ciril Terpin, ki je goste pozdravil, je omenil tudi to in dejal, da se želi Katoliška knjigarna čim bolj vključiti v slične kulturne pobude, zlasti ko bodo njeni prostori bolj sodobno preurejeni.

Za Terpinom je častnik Gorazd Vesel, sam navdušen ljubitelj planin, predstavil knjigo in poudaril zlasti njen domoljubni namen, saj gre v knjigi predvsem za naše ožje planine in gore, za naše Julijce, ki

jih je mogoče s Sv. Višarjem ali z Lovca vse pregledati in od tam vsaj v duhu uživati, kar je dr. Dolhar užil v resnici na svojih turah. Ljudje povečini mislijo, da so Julijske Alpe Triglav in da ne ve, kaj so gore, kdor ni prisopihal na Triglav. Rafko Dolhar pa zna toliko lepega povedati o številnih vršacih okrog Sv. Višarja, da ob njegovih opisih uvidiš, da nisi kdovekaj izgubil, če se nisi še povzpela na najvišjo slovensko goro. Morda nudijo opisani vrhovi in poti še več užitka kot Triglav sam; poleg tega so najbolj naši, primorski. Škoda le, da med mladimi težko slišiš, da so bili na Višu, na Mangartu, na Montazu, Poncah; vsi strmijo le v Triglav. Če bo Dolharjeva »Pot v Julijce« vzbudila med našo mladino večje zanimanje za te naše bližnje vrhove in planine, bo avtorjev trud poplačan. Nam starejšim pa je knjiga silno dobrodošla za obujanje spominov na čase, ko smo sami lazili po poteh, ki jih opisuje. Tudi o dr. Kugyju pravijo, da je na stara leta rad zahajal v Ovčjo vas, da je od tam občudoval Montaz in Viž ter obujal spomine.

Cena knjigi je 25.000 lir. Za tako bogato opremljeno knjigo je cena gotovo zmerna.

(r+r)

★

■ Poljski škofje, ki so se zbrali na Jasni gori nad Čestohovo, so ob zaključku zasedanja izdali pastirsko pismo, v katerem omenjajo zlasti umor duhovnika Popieluska in namero vlade, da odstrani razpela iz šol in industrijskih obratov. Glede prvega pravijo med drugim: »Poljska družba in svetovna javnost se še nista pomirili od tega nezaslišane zločina. Nadaljuje se napeto ozračje v pričakovanju sodnega izreka, istočasno pa prihaja do novih neredov, ki jih neodgovorni upri-zarjajo.«

goriške novice

Mi za telovadnico

Simbolična naslovna stran prikupnega skavtskega biltena »Mi za telovadnico« — geslo njihove akcije

To je geslo akcije Slovenskih goriških skavtov za novo telovadnico, ki raste v Gorici zraven Katoliškega doma. V ta namen so izdali bilten z istim naslovom. Na osmih straneh je orisan pomen tega objekta za vzgojo naše mladine. Bilten želi seznaniti vso našo javnost z gradnjo tega slovenskega središča, predvsem ljudi po naših vaseh, saj bo telovadnica in kar bo ob njej počasi zrastle, večnamensko služilo vsemu našemu ljudstvu, kakor Katoliški dom že več kot 20 let.

Zato prispevajmo vsi velikodušno z darovi ali posojili za novo slovensko telovadnico v Gorici. S tem bomo tudi pripomogli, da bo naš mladi rod ostal slovenski, zdrav in moralno močan. Prispevke sprejemajo odborniki za gradnjo ali pa Kmečka banka - Gorica, tekoči račun št. 23097 ter Cassa di Risparmio (Agenzia 1), tekoči račun št. 6183/20.

Dela počasi napredujejo, kakor pač prihajajo sredstva. Telovadnica je že zdavnaj pokrita, zidovi za slačilnice so dvignjeni, pripravljen je tudi prostor za sedeže. Nujna dela, ki sedaj čakajo so: okna, vrata, električna napeljava, tlak in slačilnice. Upamo, da bodo tudi ostala dela kmalu na vrsti. Organizatorji del se spoprijemajo z velikimi problemi, toda so optimisti, ker računajo na velikodušnost, ki med našimi ljudmi nikoli ni odpovedala. Ali bo to pot? V biltenu je prikazan tudi načrt telovadnice. Stavba je preprosta, a se lepo predstavi in bomo nanjo lahko ponosni, predvsem ker bo čisto naša.

V božičnem in novoletnem času mnogo denarja potrošimo za raznovrstna tudi nepotrebna darila prijateljem ali svojim otrokom. Razmislimo, če bi ne bilo bolje, da bi jim vsi skupaj priskrbeli trajnejši dar — telovadnico. Geslo in akcija skavtov naj postane tudi program vseh velikodušnih Slovencev.

Štandrez

Miklavževanje. V sredo 5. decembra zvečer so naši otroci in starši napolnili župnijsko dvorano, da sprejmejo sv. Miklavža in njegove darove. Za uvod so učenci 3. razreda recitali primerno pesem za Miklavžev večer. Nato je skupina petošolcev podala kratko igro: Pismo Miklavžu. Za njimi so se na odru hrupno prikazali štirje črni parklji, da so se jih otroci kar ustrašili. Predstavili so se, kdo so in kaj bodo delali ta večer. Ko so se hudčki poskrili, so prirajali in pripeli na oder angeli, ki so šli tudi Miklavžu naproti in ga obkrožili sredi odra. Vsa dvorana je glasno pozdravila svetnika, ki je očetovsko nagovoril starše in otroke. Pohvalil je pridne, zlasti tiste, ki zvesto prihajajo k nedeljski maši in pri njej sodelujejo s svojim petjem. Priporočil jim je, naj tudi oni radi obdarujejo uboge in potrebne otroke. Angeli so nato prinašali na oder darove in Miklavž jih je dal vsem prisotnim otrokom. Nekaterim so seveda parklji dodali tudi šibo, da jim bo v opomin.

Decembrska seja ZSKP

Zadnja seja Zveze slov. katol. prosvete v tem letu je tudi zadnja pred občnim zborom. Odbor je namreč mnenja, da je najprimernejši čas za občni zbor ravno mesec januar. Določil je že datum, tj. ponedeljek 14. januarja 1985 v večernih urah. Na decembrski seji je bilo govora o poteku Cecilijanke 84, te mogočne pevske manifestacije v zamejstvu, ki je bila tudi letos po številu sodelujočih zborov in obi-

sku uspešna. Dobro so bile zastopane tudi politične sile; nekateri odgovorni so bili to pot prvič prisotni. Vsa občila so dobro spremljala revijo, izjemo predstavljajo le italijanski dnevniki, ki niso hoteli objaviti pripravljene krajšega teksta. Svoje zadovoljstvo nad obiskom in uspehom osebne razstave je izrazil tudi slikar Veselka Sorli Puc. V teh dneh je umetnica spoznala nekaj ljudi, ki so pripravljeno prirediti razstave njenih del tudi drugje v zamejstvu. V zvezi s to revijo ostaja še vedno odprto vprašanje prisotnosti strokovne komisije.

Priprave na Kosovelovo proslavo so v polnem teku. Proslava bo 16. decembra popoldne. Ob glavnem gostu, pisatelju Borisu Pahorju, bodo recitatorji in zbor. Proslavo bo spremljala razstava Pahorjevih del in še kaj.

ZSKP se bo spomnila s spominsko plaketo 20-letnice štandreske dramske skupine, ki bo januarja prihodnje leto. Ob premieri Povšetovega dela »Milionarji v oblakih« bo poskrbljeno za okroglo mizo o delovanju amaterskih skupin, razstavo slik in lepakov, nagrajevanje igralcev in brošuro.

STEVERJAN

Pok. Lojze Ciglič, ki so ga pretekli petek 7. decembra ob izredno veliki udeležbi znanec in prijatelj pokopali na domačem pokopališču. Naj se spočije v briški zemlji, ki ji je bil vse življenje zvest, svojcem pa naj gre naše iskreno sožalje

DAROVI

Za Katoliški glas: Magda Hreščak iz Avstralije namesto cvetja na grob soproga Milana 20.000; Otilija V. 24.000; Marija Pahor 4.000 lir.

Za Katoliški dom: Marijina družba 40.000; Jerica Valantič 20.000; Francka Hladnik 20.000; Mira Srebrnič 20.000; U. R., Gorica 20.000; Bruna Petruša 100.000 lir.

N. N., Gorica: za cerkev na Banah, za kapelo v Cerovljah, za Katoliški dom in za SKPD »Mirko Filej« po 500.000 lir.

N. N., Gorica: za moški zbor »M. Filej« 1.000.000 lir.

V spomin na s. Estero Saksida: Julka Strancar za Katoliški glas 20.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: N. N. v spomin pok. Franca Podobnika 50.000; Oskar Prinčič 20.000; Bruna Petruša 100.000; Vincenza Geromet 25.000 lir.

Za cerkev v Steverjanu: prijatelj Gušto, Roman in Marino v spomin Lojzeta Cigliča 150.000 lir.

Za Sklad »Mitja Čuk« (1. seznam): dijaki niž. sr. š. »I. Gruden« - Nabrežina 358.800; 4. razr. osn. š. Prosek 83.000; 2. r. iste šole 24.600; dr. Drago Štoka 50.000; razni ob večeru v Peterlinovi dvorani, ul. Donizetti 3, Trst 70.000; člani SSG v počastitev spomina Ferda Kokošarja 263.000; Marija Mijot 10.000; bivši maturanti v počastitev spomina prof. Otona Berceta ob 10-letnici mature na tržaškem učiteljskišču 90.000; Stefan in Marija Veljak ob svoji zlati poroki 20.000; družina Devetak namesto cvetja na grob Stanka Kosmine in Fani Podobnik 30.000; prijatelji ob 75-letnici rojstva Leopolda Bana 100.000; učenci OS »F. Bevka« - Opčine ob obisku Hranilnice in posojilnice na Opčinah: 1. r. 18.000, 2. r. 62.000, 3. r. 41.530, 4/a r. 71.000, 4/b r. 40.000, 5/a r. 66.000, 5/b r. 65.000; Sergio Tortul v spomin na očeta 50.000; Mario in Marija Škerl 25.000; nečaki iz družine Cotič namesto cvetja na grob tete Jelke 40.000; v spomin na Petra Fabrisa učno in neučno osebo vrtca v Domju in Ricmanjih, ital. šole istotam, OS »Trinko-Zamejski« ter »Mara Samsa« 80.000 lir.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE
prireja v nedeljo 16. dec. ob 16. uri v Katol. domu v Gorici

Kosovelovo proslavo

ob 80-letnici pesnikovega rojstva

Govoril bo prof. Boris Pahor. Sodelovali bodo moški zbor »M. Filej« in recitatorji v režiji Franka Zerjala. V atriju bo tudi razstava »Kosovel v glasbi«.

Radio Trst A

Spored od 16. do 22. decembra 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Detektivski mojster Blomkvist«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sport in glasba ter prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Literarni listi. 12.00 Gledališki glasovi. 13.20 Primorska poje 84: Mešani zbor iz Postojne in Obalni oktet iz Izole. 14.10 Otroški kotiček: »Naši prijatelji z repom«. 15.00 Iz šolskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Tostran in onstran sonca.

Torek: 8.10 Dosje Koprivišče. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Filmsko ustvarjanje. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Sportna tribuna. 17.10 Mi in glasba.

Sreda: 8.10 Sportna tribuna. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Liki iz naše preteklosti. 13.20 Letošnja Cecilijanka. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Otroci, zdaj ste na vrsti vi! 16.00 Od Milj do Devina. 17.10 Orglar Andrej Pegan. 18.00 Poezija slovenskega zahoda.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 16.00 Na goriškem valu. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturna srečanja.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Priručne pozdrave iz... 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 V svetu filma. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.10 Violinistka Jagoda Kjuder. 18.00 Kulturni dogodki. 18.30 Nabožna glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Otroški kotiček: »Na leteči preprogi«. 15.00 Glasbeni portret Urbana Kodra. 16.00 V svetu valčka. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Milan Lipovec: »Ljudje ob cesti«.

DAROVI

N. N., Vrh: za Katol. glas 5.000, za Alojzijevešče 5.000, za gladojuče v Etiopiji 10.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: družina v spomin Vladimira Baka 50.000; družina Decleva namesto cvetja na grob Ide Bergant Luisa 15.000; ob prvi obletnici smrti Alberta Cusina: žena Darinka 30.000, hčerki Neva in Nerea 50.000, Ana in Bruno Štok 20.000, Marija Zadnik 100.000; Darko, Zinka in Marta 20.000; hči Meri ob obletnici smrti Amalije Vatovec Černigoj 15.000; Anton Bak 50.000; Stefanija Birska 5.000 lir.

Za svetoivanske orgle: Andrejina Čok 5.000; Valerija Fonda 5.000; Rajkovič 5.000; M. Vecchio 10.000; cerkveni pevski zbor 50.000; Lija Bak 100.000; Gracija Gerdol 20.000; Lalka Šorli 15.000; M. P. 100.000; M. C. 50.000; Peter Zerjal 20.000; Stanko in Gilda Negode 25.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: Marija Ražem 50.000; razni gostje - skavti 50.000; ob krstu Vasja Križmančič 27.000; Marija Žepenšičeva 20.000; Marija Kusova 10.000; N. N. 5.000 lir.

Za cerkev na Padričah: Karlo Kale 20.000; Titty Smeccchia 20.000 lir.

Za cerkev na Gropadi: Marija Julijetova v spomin na očeta Julija 50.000, v spomin Danila Milkovič 10.000 lir.

Za lačne v Etiopiji: teta Marija Zivic namesto cvetja pok. Mariji Blokar 100.000; Zora Hafner 6.500; Marijan Zivic 50.000; Ema Križmančič 10.000; vnučinja v spomin Rose Luci 20.000; N. N. 5.000; Dora Zivic v spomin šolske sestre Estere 30.000; Marija Zivic 10.000; N. N., Gorica 30.000 lir.

Za lačne in misijone: Z. J. 300.000; Giorgio Negode za lačne otroke v misijonskih deželah 20.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N. 100.000; M. K. 50.000; N. N. 50.000; N. N. 30.000; Marija Markuža 50.000 lir.

Za misijone: Marija Markuža 15.000 lir. Za misijone p. Kosa: Ema Kralj, Trebče 10.000 lir.

OBVESTILA

Priljubljeni odbor za obnovitev kulturnega društva v Ronkah organizira za vse slovenske rojake, ki živijo v Laškem, družabno večerjo, ki bo v petek 21. decembra ob 20. uri v gostilni »Pri Drejčetu« v Doberdolu. Prijave sprejemata Lilijana Vižintin, tel. 779331 in knjižničar dvojezične knjižnice v Romjanu, tel. 777122.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3, bo v ponedeljek 17. decembra ob 20.30 srečanje s škofom Bellomijem.

V Kulturnem domu v Trstu bo SSG uprizorilo izvirno igro Ivanke Hergold »Paracelse«. Krstna predstava bo v petek 14. dec. ob 20.30 red A; sledijo: v soboto ob 20.30 red B, v nedeljo 16. dec. ob 16. uri red C, v ponedeljek 17. dec. ob 16. uri red I, v torek ob 16. uri red H, v sredo 19. dec.

Ob prerani smrti vsem drage

ELVIRE VODOPIVEC

izražata možu Srečku in hčerki Marizi iskreno sožalje

župnijski svet in cerkveni pevski zbor iz Doline

ob 20.30 red D, v četrtek 20. dec. ob 20.30 red E, v soboto 22. dec. ob 20.30 red F, v nedeljo 23. dec. ob 16. uri red G.

Skavtska organizacija - tržaško vodstvo veje voličev in veveric vabi vse svoje najmlajše člane in članice na božično srečanje v soboto 15. decembra v Marijanišču na Opčinah. Začetek ob 15. uri.

Voščilnice sklada »Mitja Čuk« so na voljo v Trstu: Fortunato, Tržaška knjigarna, trgovina Bernardi - Rojan; na Opčinah: papirnica Ulgheri-Pavat, papirnica Chessa, trgovina Cobež, trafika Danieli; v Šklednju: trafika; na Greti: trafika na Furlanski cesti; v Gorici: Katoliška knjigarna.

IZŠEL JE
»PASTIRČEK«
ŠT. 3

Prodamo prosto trisobno pisarno v pritličju nebotičnika, ul. Veneto 14, Gorica. Informacije na tel. 040/229459.

Hotel v Gorici sprejme v službo kvalificirano osebo za sledeča delovna mesta: 1. sposoben vodja recepcije z znanjem tujih jezikov; 2. glavna sobarica oz. guvernanta; 3. nosač-čistilec z vozniškim dovoljenjem; 4. sobarica, tudi part-time; 5. nočni vratar. Informacije tel. 040/229459. Pismene ponudbe na SAR S.p.A. Gorizia, Corso Italia 63.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

+

Po dolgi, v božjo voljo vdano prestani boleznini nas je zapustil naš ljubljeni mož, oče, ded, brat, svak in stric

Albin Ehrlich

v petek 7. decembra v 73. letu starosti. Pogreb s sv. mašo je bil v nedeljo ob 17. uri v Zabnicah, kjer je tudi pokopan.

Zena Tereza, otroci Niko, Kristina, Marko, Boris v imenu vseh ostalih sorodnikov

Zabnice, 7. decembra 1984

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega

Lojzeta Cigliča

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v teh težkih trenutkih pomagali na katerikoli način. Posebna zahvala naj gre g. župniku Ambrožu Kodolja za svečan pogrebni obred, cerkvenemu pevskemu zboru, govorniku ob odprtem grobu za tolažilne besede, darovalcem cvetja in v dobre namene ter vsem, ki so se udeležili pogreba.

Zena Silvana, hčerki Lucija in Lidija, mama, sestra, brata z družinami in vsi sorodniki

Stevarjan, 11. decembra 1984

Banca Agricola Gorizia c.r.og.l.
Kmečka banka Gorica v.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potreščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407